

Već je sedmi put da se svake godine redom održava ovaj Teološki tečaj za svećenike. Ove se godine održao od 14. do 17. veljače 1967., u Dječačkom sjemeništu u Zagrebu. Broj učesnika — ove ih je godine bilo oko 700 — dokazuju da je Tečaj postao naš pastoralni čimbenik i potreba. Među učesnicima su se opet našli i brojni naši biskupi: Franjo kard. Šeper, pod čijim se pokroviteljstvom ovaj Tečaj i održava, te preuzv. g. Stjepan Bäuerlein, Alfred Pichler, dr Karmelo Zazinović, Joakim Segedi, dr Josip Lach i Franjo Kuharić, dok je apostolski delegat iz Beograda poslao predsjedniku Tečaja dru Jordanu Kunićiću ovaj telegram: *Officii maioris momenti causa invite absens Congressu qui summo honori Theologicae Facultati Zagrebiensi est plurimas ago gratias pro humanissimis devotionis sensibus mihi significatis dum superioribus atque a-lumnis Facultatis necnon sacerdotibus in conventu congregatis vota optima ac praeces libenter offero.*

*Delegatus Apostolicus
Cagna Marius*

Telegramom je Tečaj pozdravio također biskup porečko-pulski dr Dragutin Nezić, a splitski i makarski biskup dr Frane Franić je javio da žali što ga je zadržala bolest doma.

Organizaciono se nastojalo da ovogodišnji Tečaj bude koncentriraniji. Zato je, kako smo već spomenuli, broj sekcija smanjen na ove: biblijska i dogmatska (koje su skupa obradivale zajedničku temu: Konstituciju »Dei Verbum«), moralno-pastoralno - liturgijska i filozofsko-znanstvena, iako se ne nije željelo da se Tečaj i sistematski suzi.

Među predavačima su se ove godine pojavili i uvaženi gosti: dr Vilim Keilbach iz Münchena i dr Raimondo (na str. 1. ovoga Zbornika stoji zabunom Rinaldo) Spiazzi iz Rima. Njihovo je učešće predsjednik Tečaja i dekan Fakulteta dr Jordan Kunićić u uvodnoj riječi posebno pozdravio. Trećega gosta, o.

Lombardija, također iz Rima, nismo dočekali; spriječila ga je bolest da nije mogao doći.

Usvojen je već ustaljeni dnevni red rada:
9—12,30 sati: generalna predavanja u velikoj dvorani za predstave
15,30 sati: duhovni govor msgra Franje Kuharića
16—18,30 sati: rad po sekcijama
19,30 sati: rekreativna večer.

U duhovnim govorima je pomoćni zagrebački biskup msgr Franjo Kuharić govorio o podjeljivanju sakramenata i općenito o dužnostiima svećeničkog duhovnog života.

Za vrijeme Tečaja se dnevno koncelebriralo u sjemenišnoj crkvi.

Kao i obično i ove se godine za učesnike organizirala prigodna prodaja novih religioznih edicija, katehetskog materijala, devocionalija, crkvenoga ruha u bogatu izboru, crkvenoga suda i raznih crkvenih predmeta.

U rekreativni program (svakoga dana poslije večere) ušli su ove godine: prve večeri — film *Kupio sam tatu*, druge večeri — komad *Tri mudrosti staroga Wanga* Henri Ghéona u izvedbi pitomaca Dječačkoga sjemeništa u Zagrebu, u srijedu je nastupio vokalno-instrumentalni savez bogoslova Nadbiskupskog bogoslovskoga sjemeništa iz Zagreba »Žeteoci« sa svojim repertoarom duhovnih melodija i šansona. U četvrtak u 17,30 sati je priredio koncert Institut za crkvenu glazbu iz Zagreba, a nakon večere se prikazivao film *Ubiti pticu rugalicu*.

DUHOVNI KONCERT INSTITUTA ZA CRKVENU GLAZBU

25. rujna o. g. navršit će se 4 godine od osnutka Instituta za crkvenu glazbu pri Rkt bogoslovskom

fakultetu u Zagrebu. Osnivač, po kojini maestro Albe Vidaković, kao da je tim činom dovršio svoju veliku brigu za upoznavanje i širenje prave crkvene glazbe. Od toga dana već četvrtu godinu odjekuju u zgradama Fakulteta zvuci Bachovih preludija i tokata, Mozartovih i Beethovenovih sonata, čuju se arabeske gregorijanskog korala. Neumorno se pišu zadaće, pjevaju diktati, pišu fuge i moteti, izvodi se polifonija. Ovih dana već prvi diplomanati drže predavanja i još ih samo nekoliko mjeseci dijeli od diplome.

Predstojnik Instituta, maestro Andelko Milanović, često nastupa sa zborom Instituta. Dne 16. veljače 1967. ženski i mješoviti zbor Instituta priredio je vokalni koncert sa dodatkom iz glasovirske literature za učesnike Teološkog tečaja za svećenike. Zbor od 60 pjevačica i 12 pjevača izveo je pod umjetničkim rukovodstvom predstojnika Instituta, maestra Andelka Milanovića, opsežni program u trajanju od jednog sata. Program je vrlo studiozno sastavljen. Sastoje se od 2 dijela, od liturgijske (dakle strog crkvene) i duhovne (koncertne ili prigodne) glazbe. Od liturgijske glazbe predstavljen je gregorijanski koral (introit *Exsurge*, antifone: *Ubi caritas i druge*), djela klasične vokalne polifonije (*P. L. Palestrina*, *Cl. Monteverdi*, *O. Lassus*), klasične vokalne homofonije (*Cl. Casciolini*, *P. L. Palestrina*) i djela moderne crkvene polifonije (*L. Refice*, *A. Vidaković*).

Od duhovne glazbe zastupljene su kompozicije sa područja narodne glazbe (*V. Žganec*, *I. Kokot*) i umjetničke duhovne glazbe (*J. Schnabel*, *B. Marcelli*). Kompozicije su (osim gregorijanskog korala) sve troglasne, a jedna je (*Nebesa silna*) četveroglasna. Većina zbornih kompozicija otpjevane su a capella a neke uz glasovirski nastup.

Iz glasovirske literature izведен je *Scherzo* iz Beethovenove *sonate op. 2, br. 3* i *Humoreska* M. Levenea.

Zbor je zadivio sve prisutne svećenike i laike autentičnom i profesionalnom interpretacijom gregorijanskog korala, primarne i najizvornije glazbe Katoličke Crkve.

Pjevajući djela klasične polifonije zbor je dokazao izvrsnu vokalnu

tehniku, premda bi bilo poželjno malo više ekspresivnosti.

Slušać IV god. *Dragica Pleša* tonski je izvrsno realizirala *Humoresku* M. Lavinea, dok je Beethovenov *Scherzo* pod prstima *Paške Paljušević* zvučao manje uvjerljivo.

Zbor se jednakom lakoćom snazio i u djelima moderne polifonije. Izvrsno je pogoden zvučni stil u *Sanctusu* i *Signum magnum* L. Reficea, gdje se osjeća prisutnost verističkog kolorita.

Slušali smo i dva ofertorija po kojnjog predstojnika i osnivača Instituta maestra Albe Vidakovića: *Tulerunt Jesum* (za blagdan sv. Obitelji), izvrsno komponiran u stilu klasične polifonije i *Postula a me* (za blagdan Krista Kralja). U ovom posljednjem mjestimično, na žlost, bila je niska intonacija.

Na završetku programa publika je izvrsno primila i doživjela 2 naša domaća duhovna zpora: *O pastiri* (V. Žganec) i *Gospoja si milostivna* (I. Kokot). Zvukovnu kulminaciju i zamjernu sigurnost pokazali su pjevači Instituta zadnjim dvjema točkama *Transeamus usque Bethlehem* (J. Schnabel) i *Nebesa silna* (B. Marcelli). Barokna motorika i lakoća bile su potcrteane izvrsnim zvukovnim nijansiranjem.

Prisutni svećenici su burnim aplauzom nagradili dirigenta maestra Milanovića i izvodiće, pretežno časne sestre i kandidatice, svoje buduće orguljaše i zborovođe. Bilo bi poželjno da ovakvih koncerata bude još naskoro. Šteta je da se zbog hladnoće nije moglo svirati i na šalatskim orguljama.

Zboru Instituta sa dirigentom valja čestitati na izvrsnoj izvedbi, i želimo čuti nove njegove uspjehe. Slobodno ću ustvrditi da se ovakvim napretkom zbor već svrsta među prve i autentične interprete duhovne muzike u Zagrebu. Željeli bismo u njegovoj izvedbi čuti više djela iz naše domaće glazbe (I. Lukovića, V. Jelića, te novijih — Krste Odaka, B. Sirole, F. Dugana, N. Stahuljaka, F. Lučića, A. Vidakovića, A. Klobučara i drugih).

Institut za crkvenu glazbu dokazao je i ovim nastupom svoj ozbiljan i temeljit studij i lijepe uspjehe na području crkvene muzike.

M. L.

Opširnije prikaze ovogodišnjega Tečaja donijeli su *L'Osservatore Romano* (4. III 1967), koji svoj prikaz zaključuje: *Non c' è dubbio che anche l' attuale Congresso serva come un eloquente segno sia della intensa*

attività che si svolge nella Facoltà teologica di Zagreb, sia della vita religiosa e dello zelo sacerdotale che fioriscono nel paese — te Vjesnik đakovačke biskupije XX (1967) 3, str. 57—58.